

இக்கட்டுரையில் பதினெண்கில்கணக்கு நூல்களுக்குரிய இரு கதைகளுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டைக் காண்போம். கவிஞர் பெருவாயின் முள்ளியார் எழுதிய ஆசாரக்கோவையையும், கவிஞர் கனி மேதாவியார் எழுதிய ஏழாதியையும் ஒப்பிடப் போகிறோம். தமிழ் இலக்கியத்தின் பதினெண்கீழ்கணக்கு தொகுப்பிற்குச் சொந்தமான உபதேச இயல்புடைய ஒரு கவிதைப் படைப்பாகும். இது சங்க காலத்துக்குப் பிந்தைய காலத்தைச் சேர்ந்தது. பெருவாயின் முள்ளியார் என்னும் புலவர் எழுதிய நூறு கவிதைகள் அச்சரக்கோவையில் உள்ளன. அச்சரக்கோவையின் கவிதைகள் வெண்பா மீட்டரில் எழுதப்பட்டவை. ஆசாரக்கோவை என்பது சைவ எழுத்தாளரான கயட்டுர்ப் பெருவாயில் முள்ளியரின் "சரியான நடத்தையின் மாலை" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அச்சரக்கோவை சமஸ்கிருத இலக்கியத்தின் தாக்கங்களைக் காட்டுகிறது, எனவே பதினெண்கில்கணக்கு தொகுப்பில் உள்ள மற்ற கவிதைகளை விட பிந்தைய காலகட்டம் என்று நம்பப்படுகிறது. அகரக்கோவையில் உள்ள அறிவுரைகள் தனிப்பட்ட சடங்கு மற்றும் பின்பற்ற வேண்டிய சரியான முறை தொடர்பானவை. ஒரு நபர் சரியான முறையில் நடந்து கொள்ளும் நடத்தை பற்றி இந்த உரை பெரிதும் பேசுகிறது. பெற்றோரின் ஆசீர்வாதங்கள், பிராமணர்கள், பசுக்கள், சூரியன், சந்திரன், அரசன் மற்றும் ஆசிரியர்கள் ஆகிய ஐந்து கூறுகளின் மரியாதை மற்றும் பேச்சின் முக்கியத்துவத்தின் பொதுவான முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. உணவு விதிகள் மற்றும் உண்ணும் திசை. பெரியவர்களை அழைக்கவும், சாஷ்டாங்கமாக வணங்கவும், பெரியவர்களுக்கு குடை பிடிக்கவும், பெரியவர்களை பெயர் சொல்லி அழைக்காமல், வார்த்தைகளாலும், உடல் மொழிகளாலும் ஆணவமாக நடத்தாமல், வாயை மூடி பேசாமல், பெரியவர்களிடமும், தாழ்ந்தவர்களிடமும் அதே இனிமையான தொனியில், கவனத்துடன் இருங்கள், வழங்கப்படும் உணவை ஒருபோதும் அவமதிக்காதீர்கள். சம்பிரதாயங்களைப் பற்றி சுயபெருமை மற்றும் மனைவியை நீண்டகாலமாக துஷ்பிரயோகம் செய்ய வேண்டாம். திருமணம், பண்டிகைகள் மற்றும் பெற்றோர் சடங்குகளின் போது அனைவருக்கும் உணவளிக்க வேண்டும்;

அனைவரையும் மனதார வாழ்த்துங்கள், பிராமணர்களுக்கோ தெய்வங்களுக்கோ அல்லது விளக்குகள் மற்றும் நபர்களுக்கிடையே ஒருபோதும் நடக்காதீர்கள். ஆடை அணிவது, பேசுவது மற்றும் கண்டிப்பது ஒரு நபரின் இயல்பை வெளிப்படுத்துகிறது மற்றும் அடக்கமாக இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அக்கால மூடநம்பிக்கைகளைத் தூக்கி எறியும் தடைகள் பற்றியும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிறுநீர் கழித்தல், வெளியேற்றம், உடலுறவு, உமிழ்நீர், தீண்டத்தகாதவரைப் பார்ப்பது, ஆனால் பிறப்பு மற்றும் இறப்பு நேர மாசுபாடுகளை பெருமளவில் தவறவிடுவது போன்றவற்றால் ஏற்படும் எச்சிலை (மாசு) எவ்வாறு கையாள்வது என்பது பற்றி அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குளிக்கும் போது நீந்த வேண்டும், தண்ணீரில் எச்சில் எச்சில் துப்ப வேண்டும், தண்ணீரில் தன் பிரதிபலிப்பைக் காணக்கூடாது, மற்றவர்களின் அசுத்தமான செருப்புகள் அல்லது ஆடைகளை அணியக்கூடாது, குளித்துவிட்டு வெளியே வரும்போது இரண்டு ஆடைகளை அணிய வேண்டும், கதவு படிக்கு எதிரே அல்லது வடக்கு அல்லது நடுவில் தூங்கக்கூடாது. பெரியவர்களுக்கு பானங்கள் வழங்கும்போது இரு கைகளையும் பயன்படுத்துதல், பகலில் தண்ணீரைக் கொண்டு நெருப்பை அணைத்தல், ஒருவர் தும்மும்போது கும்பிடுதல், எச்சில் துப்புதல் அல்லது பல்வேறு இடங்களில் நகர்த்துதல், பகலில் தெற்கு நோக்கியோ அல்லது இரவில் வடக்கு நோக்கியோ கழிக்கக்கூடாது.

இப்போது இந்த நூலை ஏலாதி என்ற மற்றொரு நூலுடன் ஒப்பிடலாம். ஏலாதி என்பது தமிழ் இலக்கியத்தின் பதினெண்கில்கணக்குத் தொகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ்க் கவிதைப் படைப்பாகும். இது சங்க காலத்துக்குப் பிந்தைய காலத்தைச் சேர்ந்தது. ஏலாதியில் கவிஞர் கனி மேதாவியார் எழுதிய 80 கவிதைகள் உள்ளன. ஏலாதியின் கவிதைகள் வெண்பா மீட்டரில் எழுதப்பட்டவை.

ஏலம், இளவங்க பட்டை, நாககேசரம் (இலங்கை இரும்பு மரத்தின் மகரந்தத்தால் ஆனது), மிளகு (கருப்பு மிளகு), திப்பிலி (நீண்ட மிளகு) மற்றும் சுக்கு போன்ற ஆறு மூலிகைகளைப் பயன்படுத்தும் ஏலாதி எனப்படும் பாரம்பரிய மூலிகை மருத்துவத்தின் ஒப்புமையை ஏலாதி பயன்படுத்துகிறார். சரியான நடத்தைகளை விளக்குவதற்கு ஏலாதி ஆறு வெவ்வேறு மாக்கிம்களைப் பயன்படுத்துகிறார். ஒவ்வொரு கவிதையிலும் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தின் ஆறு மதிப்புகளைப் பற்றி நான்கு வரிகளில் சொல்கிறது.

வேதத்தைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு அழகு சேர்க்கும் புகழ், செல்வம், பாராட்டு, தைரியம், கல்வி, தொண்டு ஆகிய ஆறு விஷயங்களைப் பின்வரும் கவிதை பட்டியலிடுகிறது.